

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.313/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: RSM Szűcs & Partnerei Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vakulya Csaba ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Dr. Bella Krisztián ügyvéd

A per tárgya: vállalkozói díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék, 14.Gf.40.074/2022/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Dunakeszi Járásbíróság, 9.G.40.031/2021/19. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes munkaerőkölcsönzéssel foglalkozó jogi személy, elsősorban U.... származó személyeket közvetít, míg a felperes munkásszállókat üzemeltet.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.054.352 forint és járulékai, valamint a perköltség megfizetésére. Kifejtette, hogy a közte és az alperes között létrejött szerződés alapján az alperes a kikötött felmondási idő teljes tartama alatt köteles lett volna a szerződés szerinti díj megfizetésére. Állítása szerint a szerződés alapján a meghatározott mennyiségű szálláshelyet biztosította az alperes részére, aki a rendelkezésre állásért cserébe díj fizetését vállalta. Indokai között egyebek mellett kifejtette, hogy a szálláshelyeket a szerződés szerint biztosította az alperes részére, aki a díjfizetési kötelezettségének lehetetlenülésre való hivatkozással a koronavírus járvány miatt nem tett eleget.

[3] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetében megjelölt összegben marasztalta az alperest, mivel a gazdasági válságjelenségeket nem tekintette vis maiornak, megállapítva, hogy az alperes szerződés szerinti fizetési kötelezettsége nem vált lehetetlenné.

[4] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indoklásában kifejtette: bár az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte. Úgy foglalt állást, hogy a koronavírus járvány következtében az alperes számára lehetlenné vált a szerződés szerinti szolgáltatás igénybevétele, így az alperes alappal hivatkozott arra, hogy a felperessel megkötött szerződése a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:179. § (1) bekezdése alapján megszűnt.

[5] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet és azzal egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Az engedélyezés iránti kérelmében a felülvizsgálat engedélyezésének okaként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjainak mindkét fordulatra hivatkozott. Az engedélyezéssel összefüggő és a jogerős határozat által megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:58. §-át és 6:179. §-át, illetve 383. § (3) bekezdés *a)* pontját jelölte meg. A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság felülbírálta a felek szerződéses megállapodását, a perben bizonyított tényeket nem megfelelően értékelte.

[6] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont fordulataihoz fűzött indokolásában – tartalma szerint – előadta, hogy a másodfokú bíróság jogerős határozatában a lehetetlenülés mint jogkérdés kapcsán több, korábban meghozott döntéssel ellentétesen foglalt állást. Álláspontja alátámasztásaként a Kúria Pfv.20.422/2013/5. - BH2014.147. számú eseti döntésére, az ÍH 2022.117. számon közzétett Ítéltáblai döntésre, illetve egy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választottbíróság döntésére hivatkozott.

[7] A felperes – a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége körében – kifejtette, hogy a teljes magyar társadalmat érinti az, hogy a bíróságok az egyes, lehetetlenülést okozó eseményeket érintő döntéseikben miként foglalnak állást, ezek álláspontja szerint befolyásolni fogják a formálódó szerződéses gyakorlatot.

[8] A Kúria előjáróban leszögezi, hogy a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja értelmében vagyoni jogi per az a per, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul vagy értéke pénzösszegben kifejezhető. Jelen perben a felperes a közte és az alperes között létrejött szerződésből fakadó, összecsúszott meghatározott díj iránti igényét kívánta érvényesíteni, amelyben az érintett összeg az ötmillió forintot nem haladta meg, ezért a felülvizsgálati kérelem engedélyezés alá esett [Pp. 408. (1) bekezdése, 409. §].

[9] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza (Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3. – BH2020.366.). A Kúria ebben az esetben is kötve van a fél kérelméhez [Pp.2. § (2) bekezdése, 405. § (1) bekezdése, 370. § (1) bekezdése, 364. §-a.], így

a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálhatja.

[10] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján – a következők szerint – a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)-b)* pontjában foglalt követelmények nem teljesültek.

[11] A Pp. 410. § (2) bekezdése sorolja fel azokat a kötelező tartalmi elemeket, amelyeket felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell. Ezek a tartalmi elemek, a felülvizsgálattal támadott jogerős határozat, az ügy érdemére kiható – a jogerős határozat által – megsértett jogszabályhely, valamint az engedélyezést megalapozó okok.

[12] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett jogkérdésben a Kúria jogegységi határozatában, vagy az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatában még nem foglalt állást. További feltétel, hogy ezen jogkérdés megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a kúriai joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Ez utóbbi esetkörben akkor kell engedélyezni a felülvizsgálatot, ha a másodfokú bíróság döntése magában hordozza annak a veszélyét, hogy a hibás gyakorlatot a többi bíróság is követi. Amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, a széttartó joggyakorlatot be kell mutatnia és ennek során kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat [a Kúria a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 1. pont].

[13] A felperes felülvizsgálat engedélyezés iránti kérelmében hivatkozott választottbírói ítélet a rendes bíróságok széttartó joggyakorlatának alátámasztására nem vehető figyelembe, és a hivatkozott ítélőtáblai és Kúriai döntés a felülvizsgálati kérelem engedélyezése iránti kérelemben érintett jogkérdésben nem alkalmas a jogegység hiányának illusztrálására, miután a hivatkozott határozatok nem összehasonlítható tényállású, és nem a perben releváns jogi helyzetre vonatkozó döntések.

[14] A felperes hivatkozott ugyan arra is, hogy az általa a felülvizsgálat engedélyezésében felvetett jogkérdésben több ellentétes kúriai határozat született, azonban ezeket a nem jelölte meg, így a 409. § (2) *a)* pont első fordulata szerinti széttartó joggyakorlatot ez az állítás sem igazolja, ezért a felülvizsgálat a joggyakorlat egységének megőrzése érdekében nem engedélyezhető (Pfv.I.20.328/2020/3.; Pfv.IV.20.553/2023/2.).

[15] A felperes hivatkozott a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának második fordulatára is. A joggyakorlat továbbfejlesztésének érdekében akkor indokolt engedélyezni a felülvizsgálatot, ha a jogerős határozattal érintett jogkérdésben kialakult és egységes a joggyakorlat, azonban annak fenntartása az utóbb bekövetkezett körülményváltozásra tekintettel nem tartható fenn. [PK. vélemény 2. pont]. A felperes engedélyezés iránti kérelme azonban nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy miért nem tartható fenn a kialakult joggyakorlat, így erre a pontra hivatkozással – jelen esetben – a felülvizsgálat szintén nem engedélyezhető. (Gfv.VI.30.264/2022/2., Gfv.VI.30.215/2023/3.).

[16] Megjegyzi a Kúria, hogy a felperes engedélyezés iránti kérelme e két engedélyezési ok kapcsán ellentmondásos hivatkozást tartalmaz. A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja kapcsán a két egymással ellentétes, egymást logikailag kizáró fordulatra hivatkozott. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor lehet megalapozottan engedélyezés iránti kérelmet előterjeszteni, ha a joggyakorlat nem egységes, széttartó. A joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében pedig akkor indokolt felülvizsgálatot lefolytatni, ha egységes ugyan a joggyakorlat, de az valamilyen oknál fogva tovább nem tartható fenn. Azonban mindkét fordulat alapján előterjesztett engedélyezés iránti kérelem alapjául ugyanaz a

bemutatott joggyakorlat nem szolgálhat, így maga az engedélyezés iránti kérelem is önellentmondásos, amely a felülvizsgálat engedélyezését e jogszabályhelyre hivatkozással kizárja. (Gfv. II.30.261/2023/2.)

[17] A felperes a felülvizsgálat engedélyezését a fentieken kívül a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjának mindkét fordulata alapítva is kérte.

[18] E rendelkezés első fordulata kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben azonban az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. E körülmények a konkrét ügy kapcsán nem állapíthatók meg.

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont második fordulata alapján, a Kúria a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel a felülvizsgálatot különösen akkor engedélyezi, ha a jogkérdés a jogalanyok (társadalom) széles körét közvetlen, vagy közvetett módon érinti. A perbeli egyedi szerződés teljesítése, illetve megszűnése kapcsán keletkezett jogvita nem mutat túl az egyedi ügyön, és a perben felmerül jogkérdéseknek sem közvetlenül, sem közvetve nincs a jogalanyok széles körét érintő hatása.

[20] A fentiek alapján az állapítható meg, hogy a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont egyik fordulata alapján sem indokolt.

[21] Miután nem teljesültek a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)*-*b)* pontja szerinti, a felülvizsgálat kivételes engedélyezéshez szükséges feltételek, ezért a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[22] A Kúria a kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[24] Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pont, Pp. 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

A felülvizsgálat nem engedélyezhető, ha a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)*-*b)* pontjában foglalt feltételek nem teljesülnek.

Budapest, 2023. október 18.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K.

bíróági ügyintéző